

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Габрово, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II в публично заседание на девети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Валентина Генжова
Членове:	Полина Пенкова
	Кремена Големанова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Въззивно гражданско дело № 20214200500255 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД, подадена чрез пълномощника адв.Л. срещу постановеното решение на Габровски районен съд по гр.д.№1627/2020г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение в частта ,с която съдът е уважил предявения иск за сумата от 700лв. като обезщетение за неимуществени вреди ,настъпили вследствие на ПТП на 01.09.2018г., ведно със законните последици. Оспорва се решението като неправилно, поради необсъждане от съда на всички събрани по делото доказателства. Не е съобразена липсата на каквито и да било обективни данни за отклонение от нормалното общо здравословно състояние на ищеца в резултат от процесното ПТП. Не са ценени при условията на чл.172 ГПК показанията на св.М.а. Не е изслушано заключението на СМЕ и САТЕ. Не е доказана причинно – следствена връзка между травмата в областта на лявата ръка на ищеца и процено ПТП. Наведени са доводи за необоснованост на извода на съда,че възражението на ответника за съпричиняване , е неоснователно. Твърди се,че неправилно съдът е преценил отражението на ПТП върху живота на ищеца. Жалбоподателят се позовава и на нарушаване

принципа за справедливост при определяне размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди, при наличие на противоречие с чл.52 ЗЗД.

Претендира се да бъде отменено решението в обжалваните части и се отхвърлят предявените искове, а в условията на евентуалност - да се намали размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди с произтичащите от това посредници относно дължимите разноси по делото.

В депозирания писмен отговор ищецът, чрез процесуалния си представител е оспорил въззивната жалба като неоснователна.

Въззивният съд, като взе предвид наведените от страните доводи и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в законния срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт, предвид на което е процесуално допустима.

Предмет на обжалване е постановеното от Габровски районен съд решение по гр.д. №1627/2020г. в неговата осъдителна част за присъденото на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на 700лв., ведно със законната лихва от 22.10.2020г. и разноските по делото.

Постановеното от първоинстанционния съд решение е валидно и допустимо в обжалваната част.

За да присъди обезщетението от 700лв. по предявения като частичен иск по чл.432, ал.1 КЗ за сумата от 1000лв., първоинстанционният съд е приел за доказани претърпени от ищеца от ПТП на 01.09.2018г. неимуществени вреди в размер на 3000лв.; наличието на основание за ангажиране отговорността на ответното дружество при наличието на валидна застраховка Гражданска отговорност с лицето, което е пряк причинител на увреждането. Позовал се е на чл.300 ГПК и влязлото в сила решение по чл.78а НК на наказателния съд, с което Т.Е.Ч. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б"б", пр.2 във вр. с чл.342, ал.1 НК. Отчел е извършеното в хода на делото плащане от застрахователя на сумата от 300лв. и е уважил частичния иск в останалата част за разликата до размер на сумата от 1000лв. – за сумата от 700лв.

Не са допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на обжалвания съдебен акт. Съдът е уважил искането на ответника за прилагане на заверени копия от документите по нахд. №865/2019г. и е дал възможност да ангажира поисканото гласно доказателство, за което е указал да посочи адрес за призоваване на св.Ч., като обстоятелствата, за които е поискан този свидетел, както са заявени в т.4 от писмения отговор, са за изясняване на които страната е поискала и допускането на експертизи. С оглед на това недопускането на двете експертизи, не е лишило

ответника от възможността да представи гласни доказателства в подкрепа на своите твърдения чрез разпита на св.Ч.

Несъстоятелно е наведеното от жалбоподателя възражение за неоснователност на предявения иск по чл.432,ал.1 КЗ.

Фактът на извършено плащане от ответника на 08.12.2020г. след връчване на препис на исковата молба ,на част от претендираното обезщетение - на сумата от 300лв., с посочено в платежния документ основание „главница гр.д.№1627/2020 РС- Габрово”, съставлява признание на осъществено основание по чл.432,ал.1 КЗ за ангажиране отговорността на застрахователното дружество за обезщетяване на претърпените от ищеца от процесното ПТП на 01.09.2018г. неимуществени вреди до размера,който застрахователят е приел за справедлив.

Неоснователно е възражението ,че при определяне размера на обезщетението не е отчетено от първоинстанционния съд наличието на съпричиняване от страна на пострадалия.

С оглед обвързващата сила на постановеното решение по чл.78а НК по нахд. №865/2019г. на Габровски районен съд по чл.300 ГПК отнсно противоправността на деянието ,то при констатираните нарушения на правилата за движение от обвиняемия Т.Е.Ч.– чл.16,ал.1 и чл.20,ал.1 ЗДвП, конкретно посочени в решението, ПТП е настъпило по вина на водача на зстрахования при ответника автомобил, който е нарушил забраната за навлизане и движение в лентите за насрещно движение на пътното платно с двупосочно движение и не е изпълнил задължението си да контролира непрекъснато управляваното от него превозно средство.

В писмения отговор по чл.131 ГПК ответникът не е противопоставял възражения,че ищецът е бил без поставен предпазен колан,предвид на което наведените такива едва във въззивната жалба са преклудирани. Освен това такова обстоятелство не е установено по делото ,като от показанията на св.М.а е установено ,че при настъпване на процесното ПТП ищецът е бил с поставен обезопасителен колан. Свидетелката е очевидец на инцидента, като нейните показания ценени при условията на чл.172 ГПК и при установените факти от представените писмени доказателства: лист за преглед на пациент на 01.09.2018г. /л.16 от първоинстанционното дело/ и приложените заверения копия от документи по анд. №865/2019г. на РС-Габрово ,няма основание да не бъдат кредитирани.

На ответника е била дадена възможност да ангажира гласни доказателства , като не е извършен разпит на посочения от страната свидетел Т.Ч.поради бездействието ѝ да посочи адрес,на който да бъде призован.

Присъденото на ищеца обезщетение не се явява завишено предвид вида на получените от ищеца увреждания,отразени в представената по делото медицинска

документация при извършен на датата на процесното ПТП преглед на М. М. М. / л.16 от първоинстанционното дело/ ,периода на възстановяване съгласно показанията на св.М.а , социално-икономическата обстановка в страната към 01.09.2018г. Касае се за леко по степен увреждане – повърхностна травма на гърба на лявата ръка , с възстановителен период от 10 дни ,за който не се твърди и няма данни да е протекъл с усложнения .Претърпените от ищеца стрес и безпокойство , които са житейски обосновани след настъпване на такъв инцидент ,който е неочакван и в него са участвали съпругата и детето му , като няма данни те да са се изразили в по-тежка форма от обичайните за такива случаи негативни изживявания , което да е наложило провеждане на терапия или медикаментозно лечение .Отчитайки тези обстоятелства въззивният съд намира за справедливо обезщетение от 1000лв. за претърпението от ищеца от процесното ПТП на 01.09.2018г. неимуществени вреди. При извършеното частично плащане от ответника на сумата от 300лв.,следва искът да се уважи за сумата от 700лв., както е постановил и първоинстанционният съд.

Направеното от жалбоподателя оспорване на уважаването на акцесорния иск за лихва , е неоснователно.

Съгласно чл.493, ал.1,т.5 КЗ застрахователното покритие обхваща и лихвите по чл.429,ал.2,т.2 КЗ – лихвите за забава,когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал.3. Съгласно чл.429,ал.3 КЗ застрахователят следва да заплати лихвата за забава,дължима от застрахования,считано от по-ранната от двете дати на уведомяването му за настъпването на застрахователното събитие - от самия застрахован по реда на чл.430,ал.1,т.2 КЗ или от увреденото лице (в т. ч. и чрез предявяване на застрахователна претенция). Това следва и от чл.494,т.10 КЗ.От данните по делото се установява,че ищецът е предявил застрахователната си претенция пред застрахователя на 13.10.2020г и от тази дата се дължи от застрахователя законна лихва. Първоинстанционният съд е съобразил,че ищецът е претендирал присъждане на такава от по-късна датата и е уважил претенцията съобразно това искане, като е присъдил лихвата за забава от 22.10.2020г.

На основание изложеното, поради съвпадане крайните изводи на двете инстанции, постановеното от РС-Габрово решение по гр.д.№1627/2020г. следва да бъде потвърдено в обжалваната му част.

Предвид изхода на спора и на основание чл.78 ГПК на ищеца са дължими разноски за въззивното производство .В случая осъщественото по делото процесуално представителство на ищеца от адв.М. във въззивното производство е при условията на чл.38,ал.1,т.2 ЗА. Предвид на това следва на пълномощника на ищеца адв.М. за предоставената защита във въззивното производство , на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2,т.1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения , да се определи адвокатско възнаграждение в размер на 300лв.,което да се заплати от жалбоподателя.

По изложените съображения, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260123 от 26.03.2021г. по гр.д.№1627/2020г. на РС – Габрово в обжалваната осъдителна част.

ОСЪЖДА „Застрахователно Акционерно Дружество ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление :гр.София, бул.”Г.М.Димитров”№1 да заплати на адв.Т.М. от АК-Габрово , с адрес: гр.Г., ул.”Е.Д.”№**, сумата от 300лв. адвокатско възнаграждение, на основание чл.38,ал.2 ЗА.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____